

Ochráníme se sami

 litterate.cz/ochranime-se-sami

Vidlák

13 srpna, 2023

Přátelé, dnes začnu jedním příběhem z rodinné historie. Je důležitý k pochopení kontextu toho, co mám dnes na srdci. Moji pravidelní čtenáři vědí, že moje rodina z půlky pochází ze slezských reemigrantů, kteří odešli za Marie Terezie do tehdejšího Pruska, protože tam měli náboženskou svobodu. Když skončila Druhá světová válka, vrátili se zpátky do vlasti. Druhá půlka mojí rodiny pochází z Volyně. Můj tamní dědeček ze svého rodného domu nevytáhl nikdy paty, ale přesto byl občanem Rakouska-Uherska, Polska, Sovětského svazu, Generálního gouvernementu, samozvaných banderovských říší a nakonec zase Sovětského svazu. Zkušenosti mých prarodičů se propsaly ještě i do mého života a mého přesvědčení. Vzhledem k tomu, co se teď děje, budu právě o jejich zkušenostech psát:

Psal se počátek roku 1945. Jeden můj dědeček právě vítězně ustupoval s Wehrmachtem a druhý dědeček ho za velmi krvavou cenu tlačil zpátky do Berlína. V Bedřichově Hradci zněla z rádia německá propaganda, která hlásila, že Moskalové byli právě tvrdě odraženi, Vůdce si připravil geniální plán, který brzy vše zvrátí. Prostě jako kdybyste četli maršála Petrlu. Po vesnici se už delší dobu šušovalo, že je to celé nějak jinak, protože poslední dva roky se jen pružně zkracovala fronta a přecházelo se do předem připravených obranných pozic. Ani tehdy nebyli všichni vymatlaní majnstrýmovými médii, lidem se prostě nedá lhát pořád. A tak šušokandy přibývalo. Už dávno bylo známo, kdo je konfident, už dávno se vědělo, před kým je nutno mlčet a vesnice už měla i svého vrchního dezoláta, který uměl být při vyjadřování buřičských názorů dost opatrný, aby ho nezhaftlo gestapo.

Tento dezolát už dlouho mluvil o tom, že se blíží osvobození od náckovské verbeže. Konečně se blíží obrat, válka brzy skončí a pak nastane nový svět. Uměl to. Přesvědčil o tom docela dost místních lidí. Ale moji babičku nepřesvědčil. Pak přišel ten večer, kdy z rádia zněl vítězný hlas, jak Rusa odrazili a zničili... a babičce na okno klepal důstojník, který jí oznámil, že Sověti prolomili frontu a ráno jede poslední vlak. Babička neváhala. Sbalila pár věcí a mého dvouletého strejdu a dostavila se na ten poslední nacistický vlak, který ji odvezl hlouběji do Rajchu a do utečeneckých táborů. Před měsícem babička zaplatila poslední splátku hypotéky na dům, který už pak nikdy neviděla.

Mnoho místních lidí neuteklo. Blížilo se přece osvobození. První sovětské průzkumníky na lyžích přijeli dvě hodiny po odjezdu toho posledního vlaku. No a onen místní vrchní dezolát od nich dostal hned kulku mezi oči. Byla válka. Sovětské vojáky měly za sebou dva roky odhalování německých zvěrstev. Nacházeli svoje mrtvé ženy a děti nikoliv po stovkách nebo tisících, ale po milionech. Nerozlišovali na mateřském německém území takové jemňůtky, jako českou menšinu, která navíc mluvila lépe německy jak česky. Bedřichův Hradec byl první na ráně i se všemi, co tam zůstali a těšili se na osvobození.

Válka je vůl. Vždycky.

Když dnes mluvím s mými příbuznými na Ukrajině a v Rusku, tak je to jak deja-vu. Víte, co je pro mě vždycky na nejhrůznější zpráva? Když se dozvím, jak jedna nebo druhá strana „osvobodila“ nějakou vesnici. Vzhledem k tomu, jak málo se hýbe fronta, tak některé vesnice už byly osvobozeny i desetkrát. Ano, přesně tak, jak takové válečné osvobození vypadá. Nebo, když se osvobozuje nějaké město... Nejprve řádné rozstřílení, pak naběhnou tajné služby, které popraví všechny, kteří se zpravidla provinili nějakou blbostí, ale je prostě válka. Pak přijdou ti z druhé strany, zase něco rozstřílejí,

popraví konfidenty druhé strany a tak pořád dokola, dokud tam není jen hromada suti a mrtvol. Chudák civilista to schytává z obou stran... a zabíjí se i za to, že si od těch druhých vzal konzervu.

Jestli je z této války nějaké memento, tak že hoří domy těch, které si obě strany berou do huby, že je musí osvobodit. Troufám si tvrdit, že ta hrstka lidí, kteří tam stále ještě žijí, se dnes modlí, aby je hlavně už nikdo zase neosvobozoval...

Proč to všechno píšu...

Snažím se tím říci, že jak válka začne, už je vždycky všechno špatně. Ano, můžeme si tu klidně říkat, že Rus byl vyprovokován rozšiřováním NATO a snahami Ukrajiny o jaderný status. Už mnoho let jsem sledoval, jak se válka blíží a dodnes jsem přesvědčen, že vůbec nemusela být. Stačilo jen ujištění, že Ukrajina bude neutrální a mimo NATO. Dodnes jsem přesvědčen, že sledujeme politiku Západu na zatlačování Ruska, teď už tedy jinými prostředky, především ukrajinskou krví.

Ale ty domy, které hoří, jsou domy obyčejných lidí, kteří mluví rusky, měli k Rusku sympatie a přáli si, aby Rus konečně přišel. A když přišel, tak z jejich vesnic nezbylo vůbec nic.

Platí to i obráceně. Nikdy libtardům nezapomenu tu lehkost se kterou ženou tisíce ukrajinských kluků na smrt, protože se tam přece bojuje za Prahu a za západní hodnoty. Ukrajina krvácí, Ukrajina je ničená, umírají chudáci branci a jediní, kdo rostou a sílí, jsou Banderovci. Ukrajina je cynicky obětována za zájmy Západu. Je úplně jedno, že Ukrajinci zatím pořád umírají dost ochotně a myslí si, že jejich hrdinství jim něco přinese.

Ať to dopadne jakkoliv, nový začátek bude plný především pomst jedné i druhé strany. Budou rychlé soudy, budou popravy, budou nové nespravedlnosti a tohle všechno dopadne nejvíc na obyčejné lidi, kteří se jen snažili přežít to peklo.

Víte, jaká je správná cesta? Udržet se za každou cenu mimo válku. Myslím to vážně, za každou cenu. Jakmile padne první výstřel, tak se sice bude mluvit o nejvyšších hodnotách, ale praxe je bláto, utržené nohy, rozstřílené vesnice, šibenice a hromadné hroby. A žádná spravedlnost... protože když vám nad hlavou sviští kulky, máte jiné starosti, než posuzovat, kdo je v právu a kdo není. Nedivím se, že Rusové na Ukrajinu zaútočili. Však jsme ji vyzbrojovali už dlouho před válkou. Ale také se nedivím, že Ukrajinci svojí zemi brání, byť si myslím, že všechny ty vojáky čeká ještě překvapení, za co vlastně krváceli.

Správná cesta je taková, která válce zabrání. Protože špatný mír je vždy lepší než dobrá válka. Ostatně to brzy všichni zjistíme. Je jedno, jak se toho dosáhne, ale je zapotřebí udělat všechno, abychom se udrželi mimo konflikt. Tak jako to dělají třeba Maďaři. Pro Orbána to také není jednoduché a také dělá kompromisy, které mu u jeho voličů moc neprospějí, ale prostě ví, že kdyby se Maďarsko do této války dostalo, bude to vždycky horší než jakékoliv politické ústupky jak Rusku, tak Američanům.

Když slyšíte Petra Vacka mluvit o NATO, zkuste to brát jako jeho snahu, zůstat mimo konflikt i za cenu ústupků. Ne, já fakt nevím, jestli to takhle půjde. Ale vím, že v PRO chtějí udělat vše pro to, abychom byli mimo tuto válku. I za cenu toho, že přicházejí o voliče. Bylo by mnohem snazší něco takového vůbec neříkat. Ale mimo tuto válku fakt nezůstaneme tím, že se postavíme na stranu Ruska. I kdyby to byla stokrát spravedlivá válka. Nám totiž může být jedno, ve jménu jakých hodnot budeme rozstříleni na hadry. Umírat za multipolární svět je stejně bolestivé jako umírat za unipolární svět. Jediná správná cesta je, se této války nezúčastnit. Je totiž úplně jedno, ve jménu které velmoci budeme mobilizováni. Je úplně jedno, které rakety nám budou létat nad hlavou, když se naše děti budou muset učit v tunelech metra.

Vidlácky proto říkám totéž co Orbán. Tohle není naše válka. A myslím si, že mimo tuto válku nezůstaneme tím, že se postavíme na jednu nebo druhou stranu. Mimo válku zůstaneme tím, že se postavíme na stranu třeba toho Maďarska. To je jediný způsob, jak nemít v českém folklóru další příběhy o tom, jak to reálně vypadá, když někdo někoho osvobozuje. Český hlas do celého světa by měl znít:

„Nepotřebujeme vaší ochranu. Ochráníme se sami.“

Já prostě nechci být nikým osvobozován. Nechci aby se u cedule do mého města fotili nějací cizí vojáci. Žádní. Vždycky to špatně skončí.

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý kdo pošle dar alespoň 350,- Kč, může si na oplátku vyžádat moji knihu. Kdo pošle alespoň 200,- Kč, může si stáhnout audioknihy.